

लम्बनप्रयोजनमाह । 'तत्त्व' स्मृतः परविराम एवं स्फुटोऽसकृत् स पञ्चमध्यकालः" सि० शि० । "एवं यद्दर्शान्तकाले लम्बनसुप्तं तद्विभिन्नलग्नादुन्नेर्धनमतो दर्शान्तघटिकासु क्षेप्यम् । यदि विविभादधिकेऽर्के जातं तद्वर्णं दर्शान्तघटीभ्यः शोध्यम् । एवमसकृत् लम्बनसंस्कृता-द्दर्शान्तकालाङ्गनमानीय विविभं च कालोक्तप्रकारेण लम्बनं साधयाम् । तेन नष्टितागतो दर्शान्तः पुनः संस्कार्यः । एवं सङ्कर्षावदविशेषः । एवं संस्कृतो दर्शान्तो पञ्चमध्याह्निकाखो भवति । अत्रोपपत्तिः । अत्र चन्द्रकलाया आसन्नत्वाद्भविष्यत्वाया दूरत्वात् कूर्धोच्छ्रिताद्दृष्टू रविमण्डलगाभि बत् स्फुटं तस्यादधश्चन्द्रोऽवलम्बितो दृश्यते तल्लम्बनम् । क्रान्तिदृक्ते परमोच्चस्थाने किल विविभम् । तस्यादूनो यदा रविस्तदाकादवलम्बितश्चन्द्रः पृष्ठतो भवति । चन्द्रो हि शीघ्रगतिः । शीघ्रे पृष्ठमते युतिरेष्या । अतो लम्बनं तिथौ धनम् । यदा विविभलग्नादधिकोऽर्कस्तदा चन्द्रोऽवलम्बितोऽर्कादपतो भवति । शीघ्रेऽप्यग्रे युतिर्जाता लम्बनहल्येन कालेगातस्तस्य लम्बनसृणम् । एवं लम्बनसंस्कृतो दर्शान्तो गृह्यमध्यकालः स्यादित्युपपन्नम् । यदि त्रिजग्राहल्यवार्कऽग्न्या परमा भुक्त्यन्तरपञ्चदश्यास्तस्या लम्बनलिप्ता ४८ । ४६ लम्बने तदेष्टयार्कऽग्न्या किमिति । फलं दृक्लम्बनकलाः । एवमनेनैवातुपातेन दृक्चेपाद्या लम्बनलिप्ताऽप्यन्ते या अवनतिलिप्ताः ता भुजरूपाः । दृक्लम्बनकलाः कर्णः तयोर्वर्गान्तरपदं स्फुटलम्बनलिप्ताः । यतो दृक्न्यूनान्ननेऽर्कदृग्जग्रा कर्णो दृक्चेपो भुजः । अतो दृक्चेपाज्जनिताऽवनतिर्भुजः । स्फुटलम्बनलिप्ताः कोटिः । इदमस्मिन् गोले लम्बनोपपत्तौ कथितम् । तद्यथा । "यतः कूर्धोच्छ्रितो दृष्टा चन्द्रं पश्यति लम्बितम् । साध्यते कुद्वेनातो लम्बनं च नतिस्तथा । दृष्टापवर्तितां पृथ्वीं कचे च शशिसूर्ययोः । भित्तौ विविष्य तन्मध्ये तिर्ययेसां तयोर्ध्वगाम् । तिर्ययेस्त्रायुतौ कस्यं कलायां क्षितिजं तथा । ऊर्ध्वरेखायुतौ खार्धं दृग्जग्राचापांशकैर्नती । क्त्वाकैन्द्रे समुत्पत्तिं लम्बनस्य प्रदर्शयेत् । एकं भूमधातः स्फुटं नयेच्चण्डांशुमण्डलम् । दृष्टुर्भूषणगादन्यद्दृष्टिसूत्रं तदुच्यते । कलायां स्त्रलयोर्मध्ये यास्ता लम्बनलिपिकाः । गर्भसूत्रे सदा स्यातां चन्द्रार्कौ समलिपिकौ । दृक्सूत्रा-लम्बितश्चन्द्रो न तल्लम्बनं स्फुटम् । दृग्गर्भस्त्रलयोरैकात् एवमधेऽनालि लम्बनम् । अथ याव्योत्तरायां त भित्तौ

युवेः कलालिखेत् । ये कचे मण्डले ते त शीघ्रे विक्षेपमण्डले । त्रिभोनलग्नदृग्जग्रा या स दृक्चेपो द्वयोरपि । तद्वापांशैर्नती विन्दु क्त्वा विविभसंज्ञकौ । प्राग्बहुस्फुट-तश्चन्द्रविविभस्य नतिर्नतिः । कक्षयोरन्तरं यत् स्याद्वि-विभे सर्वतोऽपि तत् । बाव्योत्तरं नतिः साऽत्र दृक्चेपात् साधयते ततः । यत् तत्र नतादर्कादधश्चन्द्रावलम्बनम् । तद्वद्वृत्तेऽन्तरं चन्द्रमान्योः पूर्वापरं तत् । पूर्वापरं च बाव्योदग्जातं तेनान्तरद्वयम् । अत्रापमण्डलं प्राची तत्तिथ्यं गद्विषोत्तरा । यत् पूर्वापरभावेन लम्बनाखं तदन्तरम् । यद्वाव्योत्तरभावेन नतिसंज्ञं तदुच्यते । न-तिविप्ता भुजः कर्णो दिग्बलम्बनकलास्तयोः । लम्बनरपदं कोटिः स्फुटलम्बनलिपिकाः । परलम्बनलिप्ता ४८/४६ गो-लिप्ता ३४३८ ग्रा रविदृग्जग्रा । दृक्लम्बनकलास्ताः सूर्येव दृक्चेपवर्नतिः । मलान्तरस्य ७३१/२७ दिव्यंयः ४८/४६ परलम्बनलिपिकाः गतिवोजन ११८५६/४५ दिव्यंय ७६०/१५ कुद्वेस्य यतो नतिः । सूर्यलम्बनकला-नाद्यो गत्यन्तरबोद्धताः । प्रागपतो रवेचन्द्रः पश्चात् पृष्ठेऽवलम्बितः । शीघ्रेऽप्यग्रे युतिर्जाता नस्या पृष्ठमते यतः । प्राग्दृग् तद्वनं पश्चात् कियते लम्बनं तिथौ । बाव्योत्तरं यरस्तावदन्तरं शशिसूर्ययोः । नतिस्तथा तथा तस्मात् संस्कृतः स्यात् स्फुटः यरः" प्रसि० ।

इदानीं सकृत्कारेण लम्बनमाह । "त्रिभोनलग्नस्य नर-स्त्रिभू १२ गो दनै ३२ विभक्तः परसंज्ञकः स्यात् । लग्नार्कयोरन्तरकोटिदोर्जो विधाय दोर्जापरवोर्वि-योगात् । खप्ताद्युतात् कोटिगुणस्य कला गूलं श्रुतिः कोटिगुणात् परम्भात् । श्रुत्या कृतालम्बनकलायास्त बाव्येवा लम्बनजाः सजत् स्युः" सि० शि० । "त्रिभो-नलग्नस्य यः शङ्कुः स त्रयोदशगुणो द्वाविंशज्ज्ञः फलं परसंज्ञं भवति । दर्शान्तकाले यत्तल्लं तस्यादर्कौ-नाद्भुजकोटिजोर्धाधेयं तत् दोर्जायां अग्नान्तानीतस्य च परस्य यो विवेगस्तथाद्विगीतवात् कोटिजग्रावर्गेण यु-ताद्यत् पदं स कर्णः । कोटिजग्रापरवोर्धातात् तेन कर्णेन भक्ताद्यत् फलं तस्य चामे यावत्यः कलास्त्रायनो लम्बना-स्यः सजदेव भवेयुः । अत्रोपपत्तिः । यदि त्रिजग्राहस्ये १२० विविभलग्नशङ्कोः परमलम्बनजग्राहल्यगुणकेन त्रि-जग्रा हरस्तदा त्रयोदशगुणकेन कः । फलं द्वाविंशत् । तस्य परसंज्ञा कृता । अर्धोऽधःस्थयोरपि चन्द्रार्कयोः क्रियोपसंहारार्धमन्यथा कथितं लम्बनकोटम् । तत्र